

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Intru în carte cuvânt de veghe și de mângâiere, intru cuvânt de facere și de lumină, intră Domnul cu masă de cuvânt și cu praznic sfânt.

Intru la tine, țara Mea cea de azi, țară română. O, pace ție, țara Mea! Se face Domnul în tine lumină peste tot pământul, iubito. Cuvântul Meu este lumina, și am în tine pe poporul Meu mezin, care-Mi împarte lumina peste pământ, iar în ziua aceasta Mă port cu suite de sfinți și de îngeri și intru cu praznic ceresc pentru mama Mea Fecioara, intru în cetate cu masă de cuvânt, căci acum două mii de ani în ziua aceasta am împlinit dorul ei de mamă a Mea și am suit-o lângă Mine și lângă Tatăl și i-am dat un dar frumos, pe care Tatăl Mi l-a dat, după ce am sfârșit suferința Mea de pe cruce și te-a dat Tatăl Mie de țară a venirii Mele la sfârșit de timp, dar Eu am dat mamei Mele să te vegheze și să te poarte spre Dumnezeu și să însemneze cu pază de sus hotarele și via ta, țara Mea, și i-am spus că ești țara venirii Mele cu sfinții la sfârșit de timp și cu facerea cea nouă a lumii, o, și trebuie lumină mai întâi să fie, și cu ea să lucrez facerea cea nouă, ca și la început când cuvântul Meu era lumina și toate se iveau prin cuvânt, prin lumină, și iată, cuvântul este lumina, și își face cale cuvântul Meu peste pământ și luminează în întuneric lumina cuvântului Meu, iar întunericul nu o poate pătrunde, nu poate întunericul în fața luminii, o, și de aceea vine Domnul pe pământ cuvânt, vine lumina și facerea cea nouă și poate lumina peste întuneric, poate ea, poate Domnul. Amin.

O, pace ție, cetate a cuvântului Meu pe plaiul neamului român! Pace vouă, străjeri ai cetății! Vă mângâi truda, fiilor. V-am făcut împărțitori de lumină peste pământ, căci voi faceți cale cuvântului Meu să meargă și să lumineze peste tot, o, fiilor.

O, ce minune mare trăiesc cei de azi pe pământ, și nu știu, bieții de ei, să deschidă ochii și să vadă lumina și să simtă aerul proaspăt al facerii prin cuvânt ca la începutul timpului, când toate s-au ivit la cuvântul Meu cel rostit, iar întâiul cuvânt a fost să fie lumină, și lumina s-a ivit, o, s-a ivit cuvântul Meu, fiilor.

Toți oamenii, iată-i, sunt ca și cei de acum două mii de ani, sunt străini de minunile care se coboară peste pământ în lucrare cu cerul. Toate puterile cerești sunt în lucru cu Mine și cu cei mezini ai Mei, cu care împart darurile la toți cei care Mă așteaptă de șapte mii de ani pentru răscumpărarea lor de sub potrivnicul satana.

Orice tată îi lasă mezinului casa unde și-a crescut copiii, și așa și Eu fac, așa face și Dumnezeu, îi dă celui mezin, celui de la sfârșitul lucrului Său, îi dă lumina s-o împartă peste pământ pentru toți cei care sunt și care au fost și așteaptă ridicarea lor și darurile după merit. Celui mai mic îi dau, așa cum i-am dat lui David împărăția lui Israel, și era el cel mai mic între frații lui.

O, țara Mea dulce Mie, iată ce are Domnul pe meleagul tău! Am lucrat pe vatra ta ca și acum două mii de ani, când am venit și n-am fost primit de cei îngâmfați ai întunericului de atunci, și M-am dus pe malul mării și am ales niște pescari și Mi-am făcut din ei martori și ucenici ai cuvântului Meu cel lucrător, și am izbutit să le las apoi averea Mea cerească s-o vestească și s-o împartă ei în lung și în lat pe tot pământul, iar ei au împlinit așa și au biruit împotriva celor ce au dat să-Mi șteargă numele de pe pământ, de atunci și până azi.

O, așa am lucrat și azi, și am un popor mezin și i-am dat lui cuvântul Meu să-l trâmbițeze peste pământ și peste neamuri, și am în mijlocul lui masă împărătească și Mă las pe masă la ei cu trupul și sângele Meu, iar când sunt rostite cuvintele de prefacere a pâinii și vinului ca să Se facă Ființa Mea spre hrană lor, iată aici minune care nu se mai vede în altă

parte, căci pe această masă Eu, Domnul, Mă fac și cuvânt pentru hrană lor, și acest cuvânt este lumina cea de la începutul timpului, o, și aceasta este taina cea neînțeleasă de cei îngâmfați, care se întreabă ce este cu acest cuvânt care merge și se împarte.

O, iată, masa împărăției Mele cu ei pe pământ este întreagă acum și poartă pe ea potirul cu trupul și sângele Meu întru pomenirea Mea cu ei la masă, și poartă cuvântul Meu, izvorul vieții veșnice, lumina cea de la început, cu care Dumnezeu a făcut cerul și pământul și face-rea toată, și omul apoi, și tot așa lucrează și azi cuvântul Meu, și toate se fac și se ivesc prin cuvânt.

Eu sunt Cel din potir, și Mă dăruiesc celor sfinți ca să-i țin întru Mine pe ei, o, și așa am Eu acum un popor mezin și Mă împart cu el lumină peste pământ, iar peste puțin timp așez pe acest plai sărbătoare cu putere de vestire de slavă cerească și va trâmbița această slavă până departe și voi aduna sub slava cuvântului Meu norod mult, în straie domnești îmbrăcat de sărbătoare creștinească, și nicidecum îmbrăcați lumește, căci cel îmbrăcat lumește este gol înaintea Mea, iar cel îmbrăcat creștinește se deosebește de cei străini de Dumnezeu, o, și mare bucurie va fi în cer și pe pământ în ziua aceea de slavă, și voi deschide spre vedere grădinița de rai de la Maluri, locul începutului cuvântului Meu în România, când Eu, Domnul, am coborât și am deschis graiul trâmbiței Mele și am rostit primele Mele cuvinte și s-a scris apoi cuvântul Meu de către cei ce Mă auzeau grăind prin trâmbița Mea, prin instrumentul Meu de suflat, și iată, acum Mă împart în lung și în lat și nu mai stau pitit, o, și nu se mai sfârșește acest izvor de cuvânt, și lucrează și tot curge cu bogăție și face lumină peste mulți și multă mângâiere, o, și vine sărbătoarea cea de șaptezeci de ani a Cuvântului Hristos pe vatra neamului român, și am de rostit cuvânt de veghe pentru duhul sărbătorii și spun acum: Dacă vreun vrăjmaș al acestui cuvânt va da să-și ia haină de miel să vină să îndrăznească să strângă și să ducă la cei vrăjmași ca și el, și care-l trimite pe el, Eu, Domnul Iisus Hristos, Cuvântul Tatălui, rostesc de pe acum și îi spun să nu îndrăznească! Iar celor ce se vor apropia să vină la această întâlnire cu Mine și cu cerul și cu credincioșie și iubitori ai glasului Meu de Păstor, să caute ei cu inima, și cu pas curat să se așeze pe cale spre izvorul cuvântului Meu, iar Eu, Domnul, binecuvintez pașii celor curați cu inima și le dau îngeri însoțitori pe cale și vor fi ei îmbrățișați în cuvântul Meu de Păstor. Amin.

O, fiilor din cetate, sunteți trudiți pentru gătirea zilei Mele de nuntă aici, în acest oraș, căci în acest oraș este Dumnezeu cuvânt peste pământ și am în el cetatea și pe poporul Meu mezin, și iată, am gătit cu voi grădinița de rai de la Maluri, locul în care Eu, Domnul, am coborât în anul 1955, după ce Mi-am pețit, și apoi Mi-am pregătit trâmbița pentru lucrul Meu prin ea, iar acum acest loc este înveșmântat în slavă, căci a fost sărăcăcios și fără strălucire, dar voi ați trudit, și încă un picuț mai trudiți și se vor deschide porțile grădinii pentru sărbătoarea cuvântului Meu, șaptezeci de ani ai lui Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu peste pământul român.

Vă întăresc încă aripioarele inimii, vă întăresc pașii și mânuțele ca să sfârșiți gătirea grădinii de rai și să primim oaspeți la masă cu cerul aici, fiilor. Încă un picuț de trudă și vă voi dărui cu bucurii și cu liniște, după multa purtare a grijilor pentru Domnul, iar voi veți putea tot timpul, căci celui mezin îi dă Tatăl aripioare, fiilor.

Aș sta cu voi mai mult, aș sta de dor, dar acum mama Mea Fecioara Îmi dă semn că sunteți osteniți și că mâine iarăși veți trudi și veți putea până la capătul trudei, iar ea vă învăluie în haina ei ocrotitoare celor mai mici ai Mei și vă împuternicește cu binecuvântarea ei de mamă a Mea și a voastră și vă privește de lângă Mine cu mare iubire și duioșie, toate pentru jertfa voastră în slujba slavei Mele cu voi, fiilor.

Acum binecuvântarea praznicului de azi se împarte vouă, celor adunați la masa Mea de cuvânt, iar voi luați din el și învățați să fiți fruntași pentru împlinirea învățăturii de peste voi, fiilor, că mulți aud și știu, dar rămân codași, rămân neînțelepți față de lumina acestui cuvânt.

Slăvită să fie între popoare țara română, peșteaica Mea, căreia i-au fost smulse de pe trup aripioarele, dar ea rămâne peșteaica Mea, iubirea Mea, frumoasa Mea, semnul Meu, dorul Meu de ea după șapte mii de ani, de când Eu, Domnul, am stat pe pământul ei și am rostit toate cuvintele cele pentru facerea cerului și a pământului și a toate câte s-au ivit prin cuvânt, și apoi facerea omului din lutul acestui meleag, și pe care taină Eu, Domnul, am descoperit-o peste pământ acum la sfârșit de timp.

Pace ție, neam român, țara Mea! Cu tine încep noul Meu răsărit, și curând, curând, noaptea nu se va mai coborî peste tine și vei fi lumina Mea peste pământ, căci Eu sunt lumină peste tine, sunt cuvântul de facere din nou a lumii și sunt Păstorul tău, iar tu ești glia Mea pe pământ, casa Mea, venirea Mea, ești iubirea Mea de la sfârșit de timp, ești mângâiere, ești și vei fi tot o mângâiere peste tot și peste toate curând, curând, o, țara Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

15/28-08-2025